

Στον Αρχιεπ. Αθηνών η πρέσβειρα του Λιβάνου

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Ελλάδος](#)

Συνάντηση με την Πρέσβειρα του Λιβάνου κυρία Dona Barakat θα έχει αύριο το μεσημέρι ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και Πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερώνυμος. Ο Λίβανος διέρχεται πολύ δύσκολες ώρες μετά τη φονική έκρηξη που ισοπέδωσε μεγάλο μέρος της Βηρυτού που στοίχισε της ζωή σε δεκάδες ανθρώπους και άφησε άστεγους χιλιάδες.

Από την πρώτη στιγμή η Ιερά Σύνοδος με επιστολή του προέδρου της Αρχιεπισκόπου Αθηνών, εξέφρασε την συμπαράσταση της Ελλαδικής Εκκλησίας προς τον Πατριάρχη Αντιοχείας κ.κ. Ιωάννη, τονίζοντας ότι θα συνδράμει όσο μπορεί για την ανακούφιση των πληγέντων

Διαβάστε ολόκληρη την επιστολή

«Μα-κα-ρι-ώ-τατε και Θει-ό-τατε Πα-τρι-άρχα της Με-γά-λης Θε-ου-πό-λεως Αν-τι-ο-χείας, εν Χρι-στώ τω Θεώ λίαν α-γα-πητέ και πε-ρι-πό-θητε αδελφέ και συλ-λει-τουργέ της η-μών Με-τρι-ό-τη-τος, κύ-ριε Ιωάννη, την Υ-με-τέ-ραν

Μα-κα-ρι-ό-τητα εν Κυρίω κα-τα-σπα-ζό-με-νοι υπε-ρή-δι-στα προ-σα-γο-ρεύ-ο-μεν.

Μετά βα-θυ-τά-της ο-δύ-νης και ψυ-χι-κού άλ-γους ε-πλη-ρο-φο-ρή-θη-μεν την α-να-πάν-τε-χον εί-δη-σιν της κα-τα-στρε-πτι-κής εν Βη-ρυττώ ε-κρή-ξεως και την, συ-νε-πεία ταύ-της, κα-τα-βύ-θι-σιν της χώ-ρας του Λι-βά-νου εν σκό-τει και σκιά θα-νά-του.

Αι θλι-βε-ραί αγ-γε-λίας περί ε-κα-τόμ-βης νε-κρών, α-προσ-δι-ο-ρί-στου α-ρι-θμού τε-τραυ-μα-τι-σμέ-νων, ο-λο-σχε-ρούς κα-τα-στρο-φής κτη-ρίων, Εκ-κλη-σιών, Νο-σο-κο-μείων και άλ-λων α-πα-ραι-τή-των δια την αν-θρω-πί-νην δι-α-βί-ω-σιν δο-μών, αι οι-μω-γαί και τα δά-κρυα των εν τη α-γα-πητή χώρα του Λι-βά-νου συ-ναν-θρώ-πων η-μών, πα-ρε-κί-νη-σαν η-μάς ό-πως εκ μέ-σης καρ-δίας εκ-φρά-σω-μεν Υ-μίν τα πλέον ει-λι-κρινή αι-σθή-ματα συμ-πα-ρα-στά-σεως και εν Χρι-στώ φι-λαλ-λη-λίας η-μών προ-σω-πι-κώς, της Σε-πτής Ι-ε-ραρ-χίας της Α-γι-ω-τά-της Εκ-κλη-σίας της Ελ-λά-δος και σύμ-παν-τος του ευ-σε-βούς ελ-λη-νι-κού λαού.

Μα-κα-ρι-ώ-τατε, έ-στω εις γνώ-σιν Υ-μών ότι η καθ' η-μάς Α-γι-ω-τάτη Εκ-κλη-σία, η Ι-ε-ραρ-χία, ο κλή-ρος, οι μο-να-χοί και ο πι-στός λαός Αυ-τής ευ-χό-μεθα δι-α-πύ-ρως τω Θεώ των οι-κτιρ-μών και πά-σης πα-ρα-κλή-σεως ό-πως α-πο-στείλῃ ου-ρα-νό-θεν τω δει-νώς χει-μα-ζο-μένω προ-σφι-λεί εν τη πό-λει της Βη-ρυτ-τού λαώ πά-σαν πα-ρη-γο-ρίαν, υ-πο-μο-νήν, δύ-να-μιν, ελ-πίδα α-κα-ταί-σχυν-τον, ευ-το-νίαν και θάρ-ρος α-κα-τά-βλη-τον δια την λυ-σι-τελή αν-τι-με-τώ-πι-σιν και υ-πέρ-βα-σιν της α-προσ-δο-κή-του ταύ-της συμ-φο-ράς.

Α-κρα-δάν-τως πι-στεύ-ο-μεν ότι ο κα-θη-μα-γμέ-νος τοις μώ-λωψι και παν-σθε-νουρ-γός Κύ-ριος της Δό-ξης θα ποι-ήσῃ «συν τω πει-ρα-σμώ και την έκ-βα-σιν του δύ-να-σθαι υ-μάς υ-πε-νεγ-κείν» (Α Κορ. 10,13).

Μα-κα-ρι-ώ-τατε, οί-κο-θεν νο-εί-ται ότι η καθ' η-μάς Εκ-κλη-σία θέ-λει συμ-πα-ρα-στα-θεί εμ-πρά-κτως εις την, κατά το δυ-να-τόν, α-να-κού-φι-σιν και ί-α-σιν των πλη-γέν-των α-δελ-φών η-μών και προς τούτο τό-σον η-μείς, ό-σον και ο φι-λαν-θρω-πι-κός Εκ-κλη-σι-α-στι-κός Ορ-γα-νι-σμός «Απο-στολή» εί-μεθα ο-λο-θύ-μως εις την δι-ά-θε-σίν Σας.

Επί δε τού-τοις, κα-τα-σπα-ζό-με-νοι και αύ-θις την Υ-με-τέ-ραν Θει-ο-τά-την Μα-κα-ρι-ό-τητα, δι-α-τε-λού-μεν μετά πολ-λής της εν Χρι-στώ α-γά-πης,

Αγαπητός εν Χριστώ αδελφός,